

PRZEDMOWA

Eseje zebrane w tym tomie powstały jako wyraz fascynacji Autorów obszarem badań niemal zupełnie w Polsce nieznanym, a mianowicie dawną literaturą powstałą w języku suahili. Jako cezurę czasową „dawności” przyjęto przełom XIX i XX w., gdyż do tego czasu literatura suahili pozostawała całkowicie poza wpływami literackiej tradycji europejskiej, zachowując swój oryginalny charakter zarówno w zakresie poruszanej tematyki, jak i kryteriów formalnych i estetycznych. Niniejsza publikacja ma na celu pokazanie polskiemu czytelnikowi drobnego wycinka tego ogromnego dziedzictwa literackiego na przykładzie kilku wybranych zagadnień, które nas – suahilistów, szczególnie urzekły i skłoniły do twórczych przemyśleń i refleksji. Mamy nadzieję, że niniejszy tom przybliży Czytelnikom mało u nas znaną kulturową spuściznę wybrzeża Wschodniej Afryki i będzie zachętą do jej dalszego poznawania.

Większość Autorów związana jest z Katedrą Języków i Kultur Afryki Uniwersytetu Warszawskiego. Maria Piotrowska i Izabela Romańczuk są absolwentkami prowadzonych przez Katedrę studiów afrykanistycznych i kontynuują zainteresowania językiem i literaturą suahili na studiach doktoranckich. Michał Głowacki ukończył studia afrykanistyczne poziomu licencyjnego. Pracownikiem tej samej Katedry jest podpisana niżej redaktor tomu. Marek Pawełczak jest profesorem w Instytucie Historycznym UW i zajmuje się historią Afryki Wschodniej. Kithaka wa Mberia jest profesorem Uniwersytetu Nairobi, a także znanym autorem sztuk teatralnych i tomów poezji.

W imieniu własnym i Autorów pragnę serdecznie podziękować dr Eugeniuszowi Rzewuskiemu za wnikliwą recenzję i cenne uwagi.

Iwona Kraska-Szlenk